

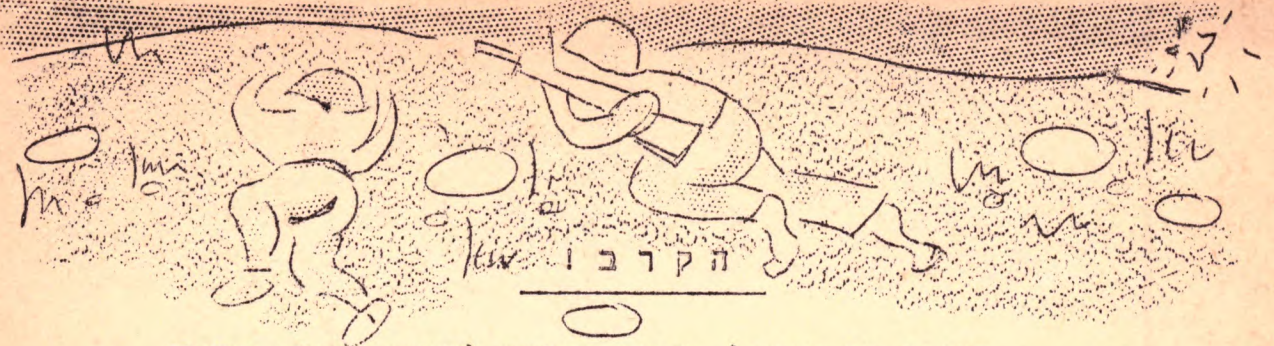
עתון החטיבה
 אב-ערת-חיים
 72 10
 שנת 1956 מס 6 1/3

58 כ"ב אלול תרמ"א (ח' תשרי) בשמיניס אמות.

... הרכס אלו, הרכק יוצאו אמאחמה
 הרכק נלקה אלה יחטא... הרכק בורתם
 הרכק את זה הפס, את נקו ואוחחאו
 אה קרה יתם.

ו.א.ר.י

חצינו את הגבול, שורת חבילות לאורך הכביש חוסמת את המעבר למכוניות. הכביש נמשך מצד אחד של הגבול למשנהו. בקטע זה אין נוסעים מזה 8 שנים, עסבים מבצבים בו ואבנים מושלכות עליו. אתה נתקל בהן ומשמיע רעש וטכניך מתעצבנים. הלכנו מהר. המהירות קובעת מצד במקרים כאלה. לאחר זמן מה נתפצל הכוח לשנים ואנחנו המשכנו ללכת ביתר מהירות על הכביש. הלילה עדיין שקט... יח ערבי טפוס עולה באפי. אנו הולכים בין גבעות שוראות מסום מה מוכרות, בהיותנו בואדי בין שתי גבעות גבוהות, לפתע נראו בוקי אור, חצינו לשמוע את הרעש וכשהוא הגיע כבענני "גשם" - התחיל הקרב.

עכשיו צריך לפעול ביתר מהירות. תפסנו עמדות מעל הכביש מקום שהוא מקיף בעגול רחב את הגבעה, וחצינו. נסינו לנחש לפי רעש היריות וההתפוצצויות את מהלך הקרב במטרה. ידיעה מועברת אלינו: "מספר מכוניות מתקרבות אל הכביש - התכווננו!!!" המכוניות מתקרבות בטקט, אור הפנסים נזרק על צלע ההר שממול. עתה, נראה ברור הג'יפ הראשון אפילו את אחד מיושביו אפסר לשמוע. הוא ממשיך לנסוע עד שהיושבים בו מרגישים במשהו, חסוד. הג'יפ נעצר הם יורים רקטה שלאורה נפתחת אש תופת על הג'יפ. "עוזים" מטרורים וכלעומתם התפוצצויות הרמונים. "הדל" נטמעת צעקה ומסתדרת דממה. מהג'יפ אין סימן חיים, אור הפנסים עדיין מושלך קדימה ונראה משונה. שני ג'יפים שנשארו מאחור פוהחים באש. רעש היריות משני הצדדים גובר. אש המקלעים מהג'יפים מכריחה אותנו להצמד לסלעים. ארבעה ואני בתוכם יורדים לכביש ממול לג'יפ השני ופותחים באש "עוזים" מספר פצצות נורות על הג'יפ והאש ממנו משתחקת. נשאר עוד הג'יפ השלישי גם אותו משתקים, המקלעים כנראה ברחו לואדי. אנו חוזרים לעמדותינו ומחכים להמטף. חוליה אחת מסתובבת על הכביש מפרקת את המקלעים ומחפסת מסמכים. ועוזבים כל מה שלא ניתן לפרק. ג'יפ אחד מושלך לואדי. מסתבר שעל כל ג'יפ היו מספר מקלעים שהיוו כח אש רציני ביותר. אנשי הג'יפ הראשון נהרגו כלם משאר הג'יפים הרב ברחו. אנו ממשיכים לחכות נשמעות יריות בודדות מכיוונים שונים, מטחבר שמספר ערבים מסתובבים ללא קשר ביניהם, הם חציבו מקלע על ראש גבעה ומדי כמה דקות היו יורים רקטה ואחריה מספר צרורות. אבל בגלל צורתה הכמורה של הגבעה היו כל יריותיהם לש מים.

נתקבלה פקודה לחזור, מסתדרים על הכביש, כל אחד רוצה להעיף מבט אחרון על הגויות ועל הג'יפים השבורים. לפתע נשמעים קולות בערבית לפנינו, אחד שואל: 'מיך הודא?' לאחר תשובה בערבית נפתחת עליהם אש והם נעלמים. אנו נעים מהר חזרה. ערבי על ראש הגבעה מרגיש בתנועה ומתחיל שואל בערבית. עונים לו ומתפתחת שיחה

על ספרות

ואפניות

רומא השעה - 11

כאשר הופיעה בעתונות רומא המודעה: "דרושה כחכנית - לפנות בטעה 11 למקום פלוני" הופיעו כבר למחרת אותו יום בשעות המוקדמות של הבקר מאות נשים לחצר אותו משרד. ואפילו כוחת הטבע (הגשם) לא יכלו לעמוד כנגדן ולפזרן. הצפיה לבוא המנהל הייתה ארוכה וכל אחת רצתה לזכות במשרה. בין העומדות על המדרגות לחדר המנהל, נראת לעיננו נערה עם פני מלאך. קטנה ביישנית ונפחדת. היא נצבה בתור עוד לפני עלות הסחר

חמץ
אצבורפ

כדי להיות הראשונה, אולם היא אינה יודעת להבקיע לה דרך ב"ג'ונגל" החיים הזה, ונעזרת על כן, במרפקי ידיה של אמה כעלת וגסיון בחיים. אנו חוזים בסרט זה - בעוד נשים מהשכבה העניה של רומא המציגות עצמן לפני הקהל כבעלות יחוס איזה שהוא. אשה אחרת מכתת רגליה ממקום מגוריה מחוץ לעיר ימים רבים כדי לזכות במשרה הפנויה. נראית גם אשת פועל מחוטר עבודה. נשים רבות, יפות, ויפות פחות, שמנות, רזות, אמהות, ומעמידות להיות אמהות-נצבות בטור ארוך. בגלל קטטה שפוצה במקום זה נהמוטטו מדריגות הבית ובמפולת נפצעו רבות. כל זאת-מהצד האחד של המטבע, ומאידך - אנו פוגשים במנהל שנבוכך במקצת ממספר המובטלות, מהקהל והערוותיו השלי-ליות או החיוביות. כך אנו רואים את בעל הבית ותלונותיו. העתונאים אנשי הרדיו למיניהם

המהרים לבטל אסון זה רק לשם סנסציה. נוסף למראות אלו נראים אף משכנות העוני של רומא ופרובי הפועלים. ואכן נפגשים ביחסים בין הורים ובניהם הבוגרים מחוסרי העבודה המוליט/רומניה של אהבה, דברים מציותיים מן החיים.

אסון זה המתרחש ברומא בשנת 1951 בשנה שררה (ושוררת כיום) אבטלה איומה באיטליה. מקרה מזעזע זה שמש לבמאי דה-סנטיס (יוצר הארוז המר) ליצירת סרט ריאליסטי זה המביע כל כך הרבה. האבטלה מדכאה, מיאשת, ומזעזעת את האנושות.

לסכום: היה זה סרט בעל משמעות - אמיתית מזעזעת עלבעית האבטלה. (ברצוני רק להעיר: שהתרגום הלקוי גרע מן הרושם העמוק שעתידי היה להתרשם כל אחד ואחד לוא הוסרט התרגום כראוי).

לנס כהנת

זו השנה האחרונה שאנו נמצאים במסגרת ביה"ס והחטיבה. מה טומנת בחובה שנה זו? האם תהיה זו שנת מבחן לקראת הכניסה לחברות? איך רואה את עצמו כל בן בעבודה, בלמודים ובחברה? אלו הן שאלות גורליות שהקבוץ עדיין מתלבט בהן ומנסה לתת להן צביון הולם וראוי לנו.

שאלות אלו חיבות להפתר במסגרת ארצית אחידה, לפי מתכונת רצויה לקבוץ המאוחד ומן הדין שהגוף העומד לבצע את הדברים יהי מגובש ומלוכד, מוכן לפעולה - הכרחית ומעשית. זו הייתה למעשה, מטרת הכנס של בני י"ב בבאר. מטרה זו הושגה על ידי הארגון המוצלח של המחנה. נחלקנו לפלוגות אשר כללו מספר משקים. כל פלוגה נחלקה לכחות שהורכבו מבני משקים שונים. שלושת הימים הראשונים עבדנו בכוחה. אלה היו למעשה שלושת ימי הגבוש. ישי ציין בספוק שהעבודה היתה גורם מלכד מאד ונתנה אפשרות להכיר את החברים מקרוב. יומיים הוקדשו לברור מספר שאלות: א) האם תהיה הכניסה לחברות אוטומטית או תבוצע לטור שנת מועמדות של כחה י"ב. ב) כניסה לחברות לפני הצבא או לאחריו. ג) האם צריכה כחה י"ב להמשיך בפעילות? תוך ברור הגענו למסקנות הבאות: שנת הלמודים האחרונה חיבת להיות שנת מועמדות. הקבוץ, הוא טפה קטנה בים הגדול ואין לו עתיד אם הדור הצעיר לא יחיה בו מהכרה ונכונות כנה לשאת במפעל. בשנה זו חיב כל אחד לחשל את אופיו תוך עמידה במבחני החיים. על כל אחד לבצע משימה אישית אם בלמודים ואם עבודה הקשורה בענף בו הוא עובד. כמו כן על הכחה לבצע מבצעים במסק אשר יוכיחו את כחה ואחריותה הקולקטיביים. מבצעים אלה הם בעלי ערך גדול באם לא יעמדו כדבר חד פעמי רק לקראת הכניסה אלא יהיה להם הד גם לאחריה. כל בן יבחן על ידי המוסדות המתאימים, באיזו מידה הוא ימלא את מידת יכולתו בעבודה בלמודים ובחברה ויעמוד לדין בפניהם.

הכניסה לחברות צריכה להיות לפני הצבא, בגיל 18. בגיל זה מתקבלים לחברות בהסתדרות ובמפלגה ויוצאים בשליחות המשק לצבא. הכניסה לחברות אינה שונה במהותה מהקודמות ואין סיבה להפריד ביניהם. הכניסה לחברות מהדקת את הקשרים עם המשק וביחוד את הנערים שאינם בני משק. תקופת הצבא היא תקופת מבחן ויש אפשרות לבחור גם דרכי חיים אחרות. לפיכך הוחלט שעל כל אחד להכיר מקרוב צורות חיים שונות לפני הכניסה לחברות.

כיתה י"ב חיבת להמשיך לפעול עד גמר הלמודים. נתוקה של הכחה גורם לכך שהתנועה תשאר ילדותית - ללא המשך. אין תנועה יכולה להתקיים עם בני גיל 13-17 יש לחנך את הנערים מרגע הכנסתם לחטיבה ולהעמיד בפניהם תפקידים לפני גילם. אין בכחו של כנס רב רושם לשנות את אופיו של הנער. המבצעים החד-פעמיים אינם משקפים את התנהגותו בחיים האפורים ועל כן אין הם חשובים כשלעצמם.

לסכום: הכנס היה מוצלח מאד ונקוה שהוא נתן פתח פעולה לכל התאים. נדע לעמוד בפני המשימות שנטלנו על עצמינו. גבוש המחזור - מטרת הכנס - עלה יפה ונתן תקוה להצלחת הכנסים הבאים. לסיום המחנה נערך יום טיול להכרת הסביבה. זה היה יום הפרידה אשר אפשר הכרות אחרונה.

לנס כהנת

זו השנה האחרונה שאנו נמצאים במסגרת ביה"ס והחטיבה. מה טומנת בחובה שנה זו? האם תהיה זו שנת מבחן לקראת הכניסה לחברות? איך רואה את עצמו כל בן בעבודה, בלמודים ובחברה? אלו הן שאלות גורליות שהקבוץ עדיין מתלבט בהן ומנסה לתח להן צביון הולם וראוי לנו.

שאלות אלו חיבות להפתר במסגרת ארצית אחידה, לפי מתכונת רצויה לקבוץ המאוחד ומן הדין שהגוף העומד לבצע את הדברים יהי מגובש ומלוכד, מוכן לפעולה - הכרתית ומעשית. זו היתה למעשה, מטרת הכנס של בני י"ב בבאר. מטרה זו הושגה על ידי הארגון המוצלח של המחנה. נחלקנו לפלוגות אשר כללו מספר מסקים. כל פלוגה נחלקה לכתות שהורכבו מבני מסקים שונים. שלושת הימים הראשונים עבדנו בכותנה. אלה היו למעשה שלושת ימי הגבוש. ישי צייץ בספוק, שהעבודה היתה גורם מלכד מאד ונתנה אפשרות להכיר את החברים מקרוב. יומיים הוקדשו לברור מספר שאלות: א) האם תהיה הכניסה לחברות אוטומטית או תבוצע לאחר שנת מועמדות של כחה י"ב. ב) כניסה לחברות לפני הצבא או לאחריו. ג) האם צריכה כחה י"ב להמשיך בפעילות? תוך ברור הגענו למסקנות הבאות: שנת הלמודים האחרונה חיבת להיות שנת מועמדות. הקבוץ, הוא טפה קטנה בים הגדול ואין לו עתיד אם הדור הצעיר לא יחיה בו מהכרה ונכונות כנה לשאת במפעל. בשנה זו חיב כל אחד לחשל את אופיו תוך עמידה במבחני החיים. על כל אחד לבצע משימה אישית אם בלמודים ואם עבודה הקשורה בענף בו הוא עובד. כמו כן על הכחה לבצע מבצעים במטק אשר יוכיחו את כחה ואחריותה הקולקטיביים. מבצעים אלה הם בעלי ערך גדול באם לא יעמדו כדבר חד פעמי רק לקראת הכניסה אלא יהיה להם הד גם לאחריה. כל בן יבחן על ידי המוסדות המתאימים, באיזו מידה הוא ימלא את מידת יכולתו בעבודה בלמודים ובחברה ויעמוד לדין בפניהם.

הכניסה לחברות צריכה להיות לפני הצבא, בגיל 18. בגיל זה מתקבלים לחברות בהסתדרות ובמפלגה ויוצאים בשליחות המשק לצבא. הכניסה לחברות אינה שונה במהותה מהקודמות ואין סיבה להפריד ביניהם. הכניסה לחברות מהדקת את הקשרים עם המשק וביחוד את הנערים שאינם בני משק. תקופת הצבא היא תקופת מבחן ויש אפשרות לבחור גם דרכי חיים אחרות. לפיכך הוחלט שעל כל אחד להכיר מקרוב צורות חיים שונות לפני הכניסה לחברות.

כיתה י"ב חיבת להמשיך לפעול עד גמר הלמודים. נתוקה של הכחה גורם לכך שהתנועה תשאר ילדותית - ללא המשך. אין תנועה יכולה להתקיים עם בני גיל 13-17 יש לחנך את הנערים מרגע הכנסם לחטיבה ולהעמיד בפניהם תפקידים לפי גילם. אין בכחו של כנס רב רושם לשנות את אופיו של הנער. המבצעים החד-פעמיים אינם משקפים את התנהגותו בחיים האפורים ועל כן אין הם חשובים כשלעצמם.

לסכום: הכנס היה מוצלח מאד ונקוה שהוא נתן פתח פעולה לכל התאים. נדע לעמוד בפני המשימות שנטלנו על עצמינו. גבוש המחזור - מטרת הכנס - עליה יפה ונתן תקוה להצלחת הכנסים הבאים. לסיום המחנה נערך יום טיול להכרת הסביבה. זה היה לוח המרלדה אשר עמדה דבריהם...

בראונזי לסכם את המועצה ה-11 שהתקיימה בבארי והיוותה גם ציון מאורע חשוב והוא: "5 שנים לחטיבה". ולא מן הסתם התקיימה הפעם המועצה בישוב ספר ליד רצועת עזה, כי עצם הדבר שעשרות נערים ונערות התלכדו ובאו בסירה על שפתים אל הנגב הרחוק זה אומר משהו, זה מביע משהו: הזדהות החטיבה והקבוץ עם ישובי הספר.

עם בואנו לבארי הרגשתי מן הרגשה מוזרה, מרחביה אין קץ השתרעו סביבות הקבוץ ומגדל השמירה ותעלות הקשר היוו צורה מיוחדת ואחרת מאלה שאני רגיל להם. בפתיח המשק נתקבלתי בפלקט גדול ועליו כתוב: "חטיבת בני הקבוץ המאוחד - מועצת ה-5 בארי חטי"ז". עם בואנו חולקנו למקומות לינה ולאחר מכן יצאנו לבקור קצר במשק. עם ערב לאתר מפקד פתיחה לציון מועצת ה-5 היתה תכנית אמנותית שלאחריה היה נאום הפתיחה ל... ה. למחרת בבוקר נפתחו דיוני המועצה שכללו 3 טעיפים:

- א. החטיבה בנוער העובד.
- ב. תאריך הכניסה לנוער העובד.
- ג. ארגון התאים והקשר עם מרכז החטיבה ותפקידה.

בדיוני הבקר התעכבו בעיקר על הטעיפים הראשונים, החטיבה והנוער העובד ותאריך הכניסה. את הדיון פתחה ירדנה ממזכירות החטיבה. בדבריה סקרה את הקשר של החטיבה עם הנוער העובד ובין היתר ציינה שהקשר רופף מאד ומתבטא כמעט רק בכניסה הרשמית, ענידת הסמל, חולצת התנועה וזהו. כמובן שישנם משקים שהקשר הוא גם בהדרכה במעברות, גם במחנות, ובמפעלי הקיץ השונים בהם אנו נפגשים עם הנוה"ע העירוני והמעברות אך הפלוג הוא עצום וכולט בני הקבוצים מתרחקים מבני העיר ושני הפלגים לא עולים בקנה מידה אחד. מתפתחת הרגשת זרות הנובעת מרצון או מאי ידיעה והבנה לנוער בעיר ולתנועה בכלל. החטיבה היא חלק חשוב בתוך הנוער העובד ומכאן נובע שהחטיבה חייבת למצוא לה מקום נכבד בתנועה זו שאליה היא משתייכת. דבר זה מתאפשר רק אם נחקן את הפגמים הללו על ידי הסתערות נרחבת של תאי המשקים על המעברה הסמוכה, להזריק את הנוער בה ולהפיץ את מגמות התנועה. אפשר לקטור קטורים עם קבוצת נוער עובד בעיר ובקוריים הדדיים. אם נחקן את המצב הנוכחי הגרוע במחנה יבוא גם הסכר שהוא גרעיני הנוער היוצאים לעזרה למשקים, מחנות עבודה וכו' ואף מקימים קבוצים צעירים.

בנושא זה דברו רבים וכולם היו בדיעה אחת שיש לקים קשר הדוק בין החטיבה והנוער העובד. בדיון על תאריך הכניסה לנוער העובד הוחלט שהכניסה תהיה בכתה ז' בתאריך קבוע לכלל הנוער העובד, רצוי בחנוכה. הכניסה לנוה"ע תתבטא מעתה לא רק ע"י סמל וחולצת התנועה שלאחריה באה להיצת היד, אלא על כל כיתה לעבור משימות שתפקידן להסביר מהו בכלל הנוה"ע. הדיון נסתיים בדבריהם של טבנקין וזאב. זאב דבר על מצב הטניפית בעיר (שהוא ירוד למדי). גם הקשר הרופף בין שני חלקי התנועה המקשה על הנוער הלומד והעובד בעיר. וכל עוד לא תתכן אחדות ביננו לא נמצא את מקומנו בתנועה.

אח"כ נמטכו הדיונים בנושאים הבאים: פעולת החטיבה בשנה הקרובה, רכוז החטיבה. את הדיון פתחה מרים כץ, בדבריה עמדה על המצב כיום ועל התוית הדרך לשנה הבאה ובין דבריה אמרה: "אין פעילות כללית בתאים והחברה מנוהלת ע"י חוג מצומצם של פעילים שנושאים בעול והיתר אפשר לומר מתבטלים. על כל אחד למצוא את מקומו בחברה. מרכז האיזור ישתתף בשיחות החברה של כל תא בכדי לדעת את המצב החברתי. הו"ט יהיה גם אחראי על ההדרכה במעברות וכן על הפעילות במשקים. השנה יתקיימו אותם הקורסים של לפני שנה, הנוספים: קורס לציור ופסול, (שתי שבחות ללמוד גרפיקה וקסוט), קורס ארון לוקודים, שבתות שירה, את החזרות יאחדו השנה עם השומה"א כן יתקיים קורס למחנאות וסירים (טילים). השנה יעזרו למשקים הבאים: נתיב הל"ה, רגבים ויראון. -

(המשך)

(המשך)

לאחר דברי מרים הביעו הצירים את הערותיהם על רכוז החטיבה וניהולה. כל אחד דבר בעיקר על ניהול החטיבה במסגרתו הוא, כלם היו בעד קשר אזורי וארצי הדוק יותר. לקים מסיבות ומפגשים משותפים וכו'. כן דברו על יתר קשר בין החטיבה וב"ס כדי למנוע התחמקות המסק מהחלטות החטיבה למפעלים שונים. הנהלת ב"ס יחד עם החטיבה יזמו אחרים לבצוע ההחלטות. את הדיון סכח יאיר פלד, בדבריו עמד על פעילות של כל יחיד והשתתפות מלאה בשיחות החברה ובקשר הפעיל. טובעיקר המצב התרבותי. לבסוף הקריאו את החלטות המועצה והצביעו עליהן. והנה החלטות:

המועצה ה-11 של חטיבת בני הקבוץ המאוחד בנוער העובד רואה צורך ל... את הקשר בין החטיבה והנה"ע ולהעמקת ההדדיות בינה לבין התנועה בעיר.

א. כל תא בחטיבה, אחראי על הדרכה במעברה וחיוב ליצור קשר הדוק עם סניף הנוער-העובד הסמוך למסקו!

ב. כל תא יקיים מגע משותף עם יתר הנוער הנמצא במסקו כמו: חברות נוער, מחנה-עבודה וכו'.

ג. בכל תא יפעל גוף באחריות מזכירות התצ. האחראי לטפוח הקשרים והפעילות בנוה"ע

ד. כל תא חטיבה חייב לארח את מחנות העבודה הבאים למסקו ולקשור אתם קשרים!

ה. על כל תא ותא ללמוד ולהכיר, לברר ולהעמיק בבעיות הנוער העובד!

ו. החטיבה משתתפת השתתפות חובה בכל המפעלים הארציים של הנוער העובד כמו: 1 - במ"י, מפעלי הקיץ, י"א באדר!

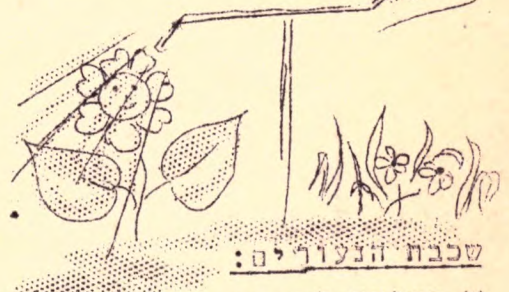
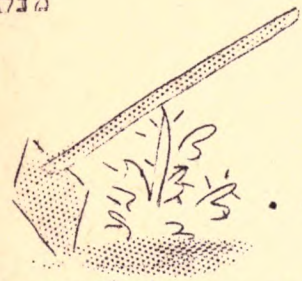
ז. הקבלה לנוער העובד תחול בתאריך אחד בכל הארץ - בחנוכה. לכניסה קודם פרק זמן של פעילות ומלוי משימות!

ח. דחיות כניסת כיתה שלא עמדה במשימות תנתן רק באשור מזכירות החטיבה!

ט. מועצת החטיבה מחליטה על פעילות במסגרת האיזור עד פסח ולאחר מכן חסימים את הדגש על פעילות ארצית!

י. המניית הפעילות האזוריות והארציות תנתן על ידי מרכז החטיבה!

מבטא (י')

... בקצב הזמן ...

שכתב הנוער ים:

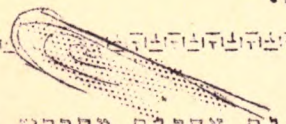
* בשיחת החברה האחרונה הוחלט על חצי שעת עבודה בכל בוקר, + גיוס של 12 חברה לעבודות אזוריות בצריפים - בשבת.

* נערך גיוס שכתבי בשטח צריפים וירח. והשטח - נקי להפליא.

* בבוקר לסדה מהדריין בשבוע שעבר נראו לנוגד עיניך גבות שפופים וערימות גדולות של בוטנים, היו אלו החברה של כתות י"א וי"ב שירדו לאסוף את יבול הבוטנים.

שכתב בלונזית: נערך מחנון ארגון של השכבה.

הודעה חשובה!!! כל מי שאכל ארטיק, קרטיב או קר חונים אחרים מתבקש בכל לשון של בקשה לאסוף את המקלות ולנוחנם לשולה. במקרה של מציאת מקלות על הארץ גם כן להביא רצוי אחרי הרחחה) האוסף 1000 (ואף למצולח מזה) מקלות זמרי פרט (אשר

מחנוך השכבה הבינונית

בטקס צנוע שנערך ביום שבת (29.9) נסתיים מחנוך השכבה הבינונית שנערך לרגלי הפרדסים של "חיבת-ציון". מטרת המחנה הייתה:
 א. העלאת המורל - כבר מתחילת השנה בפעילות חברתית.
 ב. בסיון לסנות ולתקן מיני חוקים ומעשים אשר היו ולא היו בשכבה לפני שנה. בזה רצינו כבר מתחילת השנה להתרות את הדרך הנכונה שבה נצמד בהמשך הזמן. את עיקר המחנה היו הסיחות שנערכו בענין השכבה והסיון בה. הסיחה דנה בענינים כגון: השתתפות ילדי השכבה באטיפות הקבוץ אשר צינן מתאימות לה, ענין הרכוש הפרטי - האופנים שהתודע כמדי שנה בשנה. עיקר הוכוח נטב על המרות החברתית וסוכם בקטו לאטיפות הקבוץ - שמדי חודש יבוא חבר אשר ירצה על הבעיות במסקנו (וזה מחייב אותנו לא ללכת לאטיפות). אופניים - לא השתנה מאומה, פרצו וכוחים אך הדבר נטאו ללא סכום. בחברה - במקרה של אי מלוי המרות החברתית יובא אותו חבר לפני כחור לברור בה יוחלט באלו אמצעים לנקוט.

מחנאות: המחנאות במחנה, עמדה על רמה נמוכה פרט למתקנים מיוחדים שידעו לעשותם מעטי מעט.

ספורט: הספורט התחלק לשני מקצועות. א) ספורט התולי ב) ספורט טבלאי. הספורט התולי התנהל בהתול. לעומתו הספורט הטבלאי הצטיין במשמעת (שאורגנה יפה על ידי ראשי הקבוצות).

לסכום: יש לציין שהושגה מטרת המחנה גם בתוכנית הרעיונית והמעשית. אהל לכלנו שנה פוריה ובחברה, ובלמודים, וחקוימנה ההחלטות שהוחלטו במחנה זה.

מיכה (ט')

הדים מן המחנוך השכבתי

לשבועון עלומים מהנערות והנערים החסונים.

הדברים שאני עומד עתה לספר ידועים לכולכם ואם לא לכולכם הרי הנט ידועים לפחות לשלוש קבוצות: "השכבה הבינונית". וכך היתה ההתחלה:

"בעוד כמה דקות זזים!" הסמיע דוד - ראש קבוצה ג'. הנערים והנערות שחכו לאותו רגע שבו תנתן הפקודה "יוצאים לדרך"! נרגשים. פה ושם תקע אחד הנערים בדיחה. חן לז' חצי גרוט, שומעים אנו מאחד הנערים שרצה להתבדח.

הדקות הגיעו לקיצן וזזנו. בעברנו חצי שעה בערך הגענו לחורשה, בה קב את מחננו. כל ראש קבוצה לקח את קבוצתו והראה לה איפה מקימים את המאהל. ההתחרות החלה...

האוהלים הוקמו משמיכות. הבלי שמשון ויחדות ולמען האמת, גם בעזרת עצי האקליפטוס שבמקום (סוד). עד הצהרים עסקה כל קבוצה במתקנים. המטרה של כל קבוצה היתה: להפתיע את חברתה במתקניה. קבוצה א' התקינה מחסן (שאפילו לשלמה המלך בכבודו ובעצמו לא היה כזה - לאחסון בשמיו). קבוצה ג' התקינה שולחן מלכותי. בעת שהז' לובים עסקו בהקמת המתקנים בשלו הבנות ארוחת צהרים שנאכלה על ידי החברה בהתלהבות. נחנו, כי לדענו שעלינו להשקיע עוד עמל רב. אחרי ארוחת הערב נעשתה מדורה ברב פאר (מכל הבא ליד). לאחר שירה סוערת הראתה כל קבוצה את יכולתה לפני קהל הצופים.

...הלילה, צנח... רועדים מקור התכווצו כל החבריא כל אחד באוהלו. בחצות הלילה הקמנו חנור (המתגלם במדורה) למען יחם לנו. עם עלות השחר נשמעה תקיעת "חוצצרת-מנשה" להעירנו. היום הבא, היתה מענין ומאמץ (קצת) שכלל שיחה, ספורט-היתולי וטבלאי. לאחר יומיים של מחנה שהשתתף בו גם החמטין (בלי כל הזמנה מוקדמת) חזרנו עייפים ורצוצים באותה דרך בה הלכנו לפני יומיים שמחים ורעננים.

המחנה מספק היה

אברהם (ט')

ונקדה שירבו כמותו

ה מטבח

באחד מימי העבודה שלי סודרתי במכוון במטבח מ12.30. כך מסר לי הסדרן ש ל הקבוץ. אך מאחר שלא הואיל לי מאומה החלטתי באותה ההזדמנות לכתוב כמה מלים. הגעתי המטבח בשעה שארוחת הצהריים חולקה על ידי הטבחית בריאת הבשר, והעטורה מטפחת לראשה ולידה סיר הבשר מצד אחד וצלחות החלב מצד שכנגד. היא נטפה כלה זיעה ואדי הקיץ עטוה כבמעטה של סודיות חמה. שלשה סירים העלו קיטור בבישול ארוחת ערב וגיגית ואלו הסיר הרביעי ריק היה. אחד מהחטיבה הכניס עצמו פנימה עם צנור והיה מטפסו שוטפו וממקו עד אשר היה הסיר מוכן ל... בשל בו משהו ולאחר מכן להשטף.

אות הפועלות של משמרת הבקר הובילתני אל חדר הקלופים אך מאחר שהדרך חוצה את חדר האופיה סוחרר ראשי (באשמת אפי) מריח העוגות והעוגיות למיניהן ולמראה התנור כל יכול. משהגעתי למקום המיועד הובא לפני דלי בצליה ענק - שאקלפו למרק של הערב, העמדתי לי ארגז (כדי לשבת) והחילותי בקלוף. לא עברו דקות ספורות ועיני החלו דומעות (מעצמן, בכלל לא רציתי) וכך בכיתי עד שסיימתי את הדלי, משהסבותי את עיני מן הדלי הן כוונונו ישר אל הפויז'ידר הענק שנפתח לרגע על מנת להכניס לשמה את העגל שנשחט לפני דקות מספר. ועיני קלטו מראות מזון דשן, נקניקיות גבינה צהובה ולבנה כדי שמנת ולבן חמאה ומרגרינה אך הוא נסגר מיד ואני הופנית ל קלוף הגזר.

אחר כך רחצתי פרי וירקות, והגיעה שעת שאלך לחדר הכלים. החדר ענק לאורך קיר אחד ניצבים כיוורי הרחצה של אלומיניום, חרס ובקלית. לאורכו של הקיר השני ניצבת בהדרה מכונת ענק אשר דרכה עוברים הצלחות והספלים את אחד ממדורי הגיהנום - מדור הרותחין. את הקיר השלישי מכסה שולחן לכלים נקיים לפני הכנסתם לארון. נו, ו... הארון בכבודו ובעצמו, והמקום לסירים צבאיים ומכסאותיהם, כפות הבסול הענקיות. ובאמצע רחבה הוה אומר מגוש חניה של עגלות המובאות מחדר האוכל. אני הובלתי את כלי החרס. הנה מגיעה עגלה העמוסה לעייפה בצלחות מצלחות שונות ספלים סכו"ם כל זה נערם לנגד עיני ולא ידעתי במה להתחיל. הנחתי את מגש העץ לספלים. טפחתי במי טבון הנעתי את המכונה והבסיעה הרוחת החלה. לאחר כן הספלים הצלחות והסכו"ם וכך חודר חלילה כ- ארבעה טבובים. מחזור החרס נסתים ואני אץ לעזור לחברי ש רחץ את כלי אלומיניום הרבים - קומקומים קומקומים כפות למרק וכפות לדייסה דייסיות מרקיות כלי חמאה וסוכר ועוד ועוד כלים גדולים וקטנים צבא אלומיניום ענק הבא לבלעך.

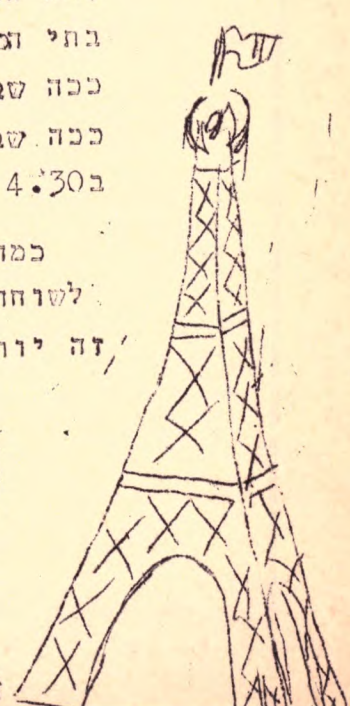
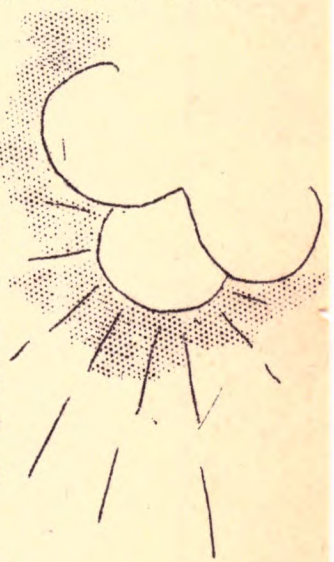
אתה שוטף ומטפס והם רוחצים עצמם שלש פעמים (כדוגמאת השתייה לחיים) ומובלים למקומם. אחרי כל זאת הזנתי עיני בי וראיתי כי כל הבגדים שלי רחוצים מהכלים ונעלי - דגים יוכלו לדוג בן. טפחתי את הריצפה וכך ניסחיים ילם עבודתי במטבח.

בית - הספר ב פ ר י ז

בבית הספר מתחילים הלמודים ב 8.30 בבקר, המקדמים לבוא יוצאים לשחק בחצר. ב 8.30 נשמע הצלצול, הילדים מסתדרים לפי כחות. הכיתה שחדר הלמודים שלה בסוף הבנין היא הראשונה והכיתה שחדר הלמודים שלה בהתחלה אז היא אחרונה. הילדים נכנסים לכיתה, מסדרים את התיקים במקומם. כשהמורה נכנסת כלם קמים המורה מתישבת ואומרת לשבת. קודם בודקים את שעורי הבית ויש שיחה למודית, לפעמים המורה מוצאת ספור והילדים "מנתחים" אותו. לרוב זה על נמוסים וכו' (נמוסים לומדים במשך שבוע ש לם) אחר כך יש דקדוק וכמעט אין שנויים בסדר היום רק לפעמים כשיש זמרה התעמלות וכו'. אבל דקדוק יש יום יום עד להפסקה. ההפסקה היא מ 10.15 - 10. לגדולים אחרי ההפסקה יש חשבון. חשבון לומדים ילדים בגיל תשע עשר עד מליונים. שברים עשרוניים, כפל על שלושה מספרים ומעלה. ב 11.30 יש נה הפסקה גדולה וכל ילד חוזר לבית הוריו וב 1.30 ממשיכים הלמודים. אחר הצהריים יש שוב שיעור ללמוד השפה הצרפתית אחר כך הפסקה. בין השעור להפסקה יש לפעמים טבע או ספורים על גבורי צרפת. ובסוף לפעמים זמרה או מלאכת יד. "המנהגים" שם משונים מאד לעומת ביה"ס שלנו בקבוץ. קיימת שיטת הנקודות והילדים מפתחים שאם תשובתם תהיה לא נכונה הם יקבלו נקודות רעות ולכן הם נמנעים לדבר בכיתה. כשרועשים בכיתה או בהפסקה או בכל מקום אחר צריך לשים את הידיים על הראש לפי פקודת המורה ומתי שעולים במדריגות שנים שנים צריך להשאיר בצד ימין מקום למורה. ביום חמישי וביום ראשון לא לומדים כלל ולעומת זאת הם לומדים בשאר הימים גם אחר הצהריים למרות זאת הם לא מספיקים הרבה, המורה לא מסבירה מספיק לילדים. בצרפת גתי וצפר מחלקים את הבנים לחוד ואת הבנות לחוד ובתי הספר בנויים ככה שבין בית הספר לבנים ובין בית הספר לבנות בנו את גן הילדים ככה שבין הבנים ובין הבנות אין כל קשר אלא רק אחר הלמודים. ב 4.30 גומרים את הלמודים והולכים הביתה.

כמה טוב לנו שאנו לומדים בקבוץ ולא מפתחים לשאול בכיתה לשוחח כי לא נקבל נקודות רעות, אצלינו בנים לבנות ביהוד ולדעתי זה יותר טוב.

חלה (ו').

